

**Uzasadnienie
do Uchwały Nr 262
Rady Miasta Konina
z dnia 27 stycznia 2016 roku**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Prezydenta Miasta Konina

W dniu 30.11.2015r. wpłynęła do Rady Miasta Konina przekazana przez Wojewodę Wielkopolskiego pismem KN-I.1411.69.2015.14 skarga Pani Anny Rędziaś z dnia 16.11.2015r. na bezczynność Prezydenta Miasta Konina (wykonującego także czynności Starosty) w przedmiocie realizacji wniosku z dnia 28.10.2015r. o podjęcie działania nadzorczego w sprawie uchwały Zarządu Stowarzyszenia „Kadry dla Konina”.

Powyższy wniosek o wszczęcie postępowania nadzorczego w sprawie unieważnienia uchwały w przedmiocie wyboru nowych władz Uczelni Wyższej Szkoły Kadr Menadżerskich w Koninie Pani Anna Rędziaś złożyła do Prezydenta Miasta Konina pismem z dnia 28.10.2015r. (data wpływu do organu: 30.10.2015r.). W ocenie skarżącej nastąpiło to z rażącym naruszeniem prawa.

Wydział Spraw Obywatelskich (jako wydział merytoryczny posiadający przypisane w Regulaminie Organizacyjnym czynności odnośnie nadzoru nad działalnością stowarzyszeń na terenie Miasta Konina) pismo potraktował jako skargę na działanie Stowarzyszenia. Zgodnie z artykułem 222 kpa - „O tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna.” W oparciu o taką kwalifikację wydział przystąpił do rozpatrywania skargi stosownie do przepisów Działu VII kpa zatytułowanego: „Skargi i wnioski”.

Rozpatrując skargę wydział doszedł do wniosku, iż dotyczy ona działalności uczelni wyższej, jaką jest Wyższa Szkoła Kadr Menadżerskich w Koninie. W następstwie tego należało odnieść się do przepisów prawa materialnego właściwych odnośnie działalności szkół wyższych. Taką ustawą jest ustawa z dnia 27.07.2005r. Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz. U. z 2012, poz. 572 ze zm.), która w art. 33 wskazuje wprost podmiot uprawniony do sprawowania nadzoru nad uczelnią wyższą, a w art. 34 podaje kryteria, pod którymi ten nadzór się odbywa. Podmiotem właściwym w tym zakresie jest minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, a nadzór sprawowany jest pod względem badania zgodności działania organów uczelni z przepisami prawa, statutem oraz uzyskanymi uprawnieniami, a w przypadku uczelni niepublicznej - również z treścią udzielonego pozwolenia na jej utworzenie, a także prawidłowości wydatkowania środków publicznych. Przedmiotem kontroli może być również badanie warunków realizacji procesu dydaktycznego.

Wydział Spraw Obywatelskich rozpatrzył sprawę i udzielił skarżącej w dniu 5.11.2015r. odpowiedzi, iż w przedmiotowej sprawie nie jest właściwy organ nadzoru, a Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Wobec powyższego stanu prawnego i faktycznego uznać należy, że stanowisko Wydziału Spraw Obywatelskich jest prawidłowe i zgodne z prawem. Znajduje ono też oparcie w konkretnych przepisach prawa. Zgodność z prawem stanowiska wydziału merytorycznego wynika z treści art. 228 kpa, stanowiącego, że: „Skargi składa się do organów właściwych do ich rozpatrzenia.”

W przypadku, jeżeli jednak skarżący niezgodnie z tą dyspozycją złoży swoją skargę do organu niewłaściwego, to wówczas znajduje zastosowanie art. 231 kpa wskazujący jasno, że: „Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.”

Przepis wprost wskazuje dwie możliwości dla organu, który otrzymał skargę, a do której rozpatrzenia nie jest właściwy. I tak organ może postąpić na dwa możliwe i prawem dopuszczalne sposoby tj.:

- 1) przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego,
- 2) albo wskazać skarżącemu organ właściwy.

W związku z tym oczywistym jest, że prawo wyboru jednego z tych dwóch możliwych rozwiązań przysługuje organowi, gdyż tak wskazuje norma art. 231 kpa. Zatem organ uznając w oparciu o ustawę Prawo o Szkolnictwie Wyższym, że nie jest właściwy do rozpatrzenia skargi Pani Anny Rędziaś, wybrał drugi wariant i wskazał skarżącej organ właściwy. Ponad wszelką wątpliwość organ postąpił prawidłowo, zgodnie z przepisami kpa i w oparciu o konkretną normę prawną w tym zakresie. Zatem działanie organu nie nosi znamion bezprawności.

Dodatkowo wydział uczynił to także w terminie przewidzianym w art. 231 kpa tj. w terminie 7 dni, gdyż pismo Pani Anny Rędziaś z dnia 28.10.2015r. wpłynęło jednak do organu w dniu 30.10.2015r. Zatem 7 dniowy termin do załatwienia sprawy został zachowany, a potwierdza to pismo organu z dnia 5.11.2015r. znak: SO.511.165.2015, czyli datowane na szósty dzień po złożeniu skargi.

Po drugie należy się odnieść do kolejnego pisma Pani Anny Rędziaś tj. skargi do Wojewody Wielkopolskiego na beczynność Prezydenta Miasta Konina w sprawie wniosku z dnia 28.10.2015r. Odnośnie skargi do Wojewody Wielkopolskiego (omyłkowo zatytułowanej „Zażalenie”) już na samym początku należy wskazać, że jest ona bezpodstawna. Wynika to wprost z przytoczonych powyżej dwóch argumentów, tzn. że skarga Pani Anny Rędziaś została załatwiona prawidłowo poprzez wskazanie organu właściwego, a po drugie w terminie ustawowym. Skoro tak, to nie ma mowy o beczynności organu. Z beczynnością organu mamy bowiem do czynienia wówczas, kiedy organ w ogóle w ustawowym terminie nie podejmuje żadnych czynności. W analizowanym przypadku czynności były podjęte terminowo i prawidłowo. Skoro tak, to uznać należy, że skarga na beczynność organu jest bezzasadna.

Kolejnym argumentem wskazującym wprost na bezzasadność skargi jest to, że pierwotna skarga z dnia 28.10.2015r. wpłynęła do organu w dniu 30.10.2015r., a skarga na beczynność organu do Wojewody datowana jest już na dzień 16.11.2015r. (data wpływu do Wojewody Wielkopolskiego w dniu 19.11.2015r.). Oznacza to, że skarga została złożona przed upływem podstawowego terminu przewidzianego na załatwianie spraw administracyjnych, a wynikającego z treści art. 35 § 3 kpa tj. przed upływem miesiąca od daty wpływu pisma.

Skoro więc skarga jest po pierwsze przedwczesna, a po drugie i tak została załatwiona zgodnie z treścią art. 231 kpa i we wskazanym tam terminie – to przesądza o tym, że jest ona bezzasadna. Przesądzają o tym wskazane okoliczności faktyczne i prawne.

Wojewoda Wielkopolski przekazał sprawę skargi na Prezydenta Miasta Konina do załatwienia Radzie Miasta Konina i jest to zgodnie z przytoczonymi powyżej przepisami prawa tj. art. 231 kpa. Wojewoda bowiem słusznie i w oparciu o treść ustawy o samorządzie gminnym, a dokładnie art. 229 pkt. 3 stanowiącym, że właściwym do rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności wójta (burmistrza, prezydenta miasta) jest rada gminy (Rada Miasta) – przekazał skargę Radzie Miasta Konina. Wobec tego również i Wojewoda uznał się za niewłaściwego do rozpoznania skargi na Prezydenta Miasta Konina i przekazał sprawę do załatwienia organowi właściwemu, czyli Radzie Miasta Konina. Wojewoda jednak jako organ wybrał drugą z możliwości przewidzianą w art. 231 kpa.

Przewodniczący Rady Miasta Konina wskazał Komisję Edukacji, Kultury i Sportu oraz Komisję Praworządności, jako komisje merytoryczne do rozpatrzenia skargi.

Wobec powyższych argumentów prawnych i faktycznych skargę należy uznać za bezzasadną.

**Przewodniczący
Rady Miasta Konina**

Wiesław Steinke